

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/163/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116223544
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116223544.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobkyne: K. I., W.. X.X.XXXX, F. M. XX, XXX XX T., za účasti osobitného subjektu na strane žalobkyne: Združenie Brániť sa oplátiť - BSO, so sídlom Potočná 37, 080 06 Prešov, IČO: 42379083, proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia 451,15 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 766,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 28.12.2016, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobkyni súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalovaný na náhradu trov konania n e m á p r á v o .

IV. Združenie Brániť sa oplátiť - BSO, so sídlom Potočná 37, 080 06 Prešov, IČO: 42379083 má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.11.2016 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia z toho dôvodu, že so žalovaným postupne uzavrela :

- dňa 21.4.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 360 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 604,80 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 185,40 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 604,80 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 244,80 eur (604,80 - 360).

- dňa 1.12.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 400 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 743,99 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 206 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 743,99 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 343,99 eur (743,99 - 400).

- dňa 12.3.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 300 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 557,99 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala

zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 557,99 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 257,99 eur (557,99 - 300).

- dňa 22.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 500 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 930 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 257,50 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 419,50 eur, do istiny chýba doplatiť suma 80,50 eur (500 - 419,50).

2. Spolu žiadala vydať zo všetkých 4 zmlúv sumu 766,28 eur (244,80 eur + 343,99 eur + 257,99 eur - 80,50 eur). Uviedla, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahovali náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru), teda sa považujú za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala teda na to, že z predmetných spotrebiteľských zmlúv nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.. Uviedla, že predmetné zmluvy neobsahujú ani výšku počtu, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 126/2010 Z. z.. Nakoľko predmetné zmluvy tieto údaje neobsahujú, uvedené úvery sa považujú za bezúročný a bez poplatkov.

3. Bezdôvodné obohatenie požadovala ako výšku rozdielu medzi jej pláťbami a výškami poskytnutých úverov. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobkyňa dozvedela od Združenia Brániť sa opláť - BSO kedy sa na neho obrátila so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv žalovaného.

4. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 11.1.2017 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že ním uzatvárané zmluvy majú všetky zákonom stanovené náležitosti, preto na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu.. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti V.C. F.. Dôvodil, že nikdy neprijal od žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a vzniesol námietku premlčania. V zmluve sa nachádza zmluvné ustanovenie, ktoré uvádza, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa (resp. 30 týždňa) po dni uzavretia zmluvy, teda zmluva obsahuje presný časový údaj o konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f). Dôvodil, že v slovenskom jazyku pojmy termín a dátum nie sú synonymami. Uviedol, že žalobkyňa sa mylne domnieva, že je nutné uvedenie rozpisu každej jednotlivej splátky na úrok, istinu a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k). Ďalej dôvodil, že argumentácia žalobcu je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, ktorá zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu, pričom poukázal aj na jazykové mutácie tejto smernice. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 3.2.2017 sa žalobkyňa vyjadrila k ostatnému vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedla, že za špekulatívnu je potrebné považovať nie žalobu, ale rozloženie zisku u žalovaného, čo odporuje dobrým mravom. Zotrvávala na tom, že konečnú splatnosť je potrebné určiť dátumovo, rovnako tak rozpis každej jednotlivej splátky na úrok, istinu a iné poplatky. Poukázala na list Ministerstva spravodlivosti SR - odbor ochrany spotrebiteľa z 4.8.2016, v ktorom komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách konštatovala nedostatky v spotrebiteľských zmluvách žalovaného. Navrhla žalobe vyhovieť.

6. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril písomným podaním doručeným súdu 13.3.2017 žalovaný, ktorý uviedol, že trvá na svojom ostatnom vyjadrení, pričom v zmluve boli všetky náležitosti v zmysle spotrebiteľského práva. Dôvodil, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 pokiaľ ide o nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere obsahuje tzv. úplnú harmonizáciu. Poukázal na priamy a nepriamy účinok smerníc. Opätovne uviedol, že termín konečnej splatnosti bol v zmluvách uvedený. Navrhol žalobu zamietnuť.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasledujúcich sa nachádza samotná žaloba o zaplatenie 766,28 Eur alebo teda vydanie bezdôvodného obohatenia, na č. I. 5 sa nachádza zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.4.2011, na č. I. 6 je zmluva o zabezpečení splátok úveru k tejto zmluve a na č. I. 7 záznam všetkých platieb k

tejto zmluve, na č. l. 8 sa nachádza zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.12.2011, na č. l. 9 zmluva o zabezpečení splátok úveru k tejto zmluve a na č. l. 10 záznam všetkých platieb, na č. l. 11 sa nachádza zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.3.2012, na č. l. 12 je zmluva o zabezpečení splátok úveru k tejto zmluve a na č. l. 13 záznam všetkých platieb k tejto zmluve, na č. l. 14 sa nachádza zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2012, na č. l. 15 je zmluva o zabezpečení splátok úveru k tejto zmluve a na č. l. 16 záznam všetkých platieb k tejto zmluve, na č. l. 17 je rozsudok KS ZA sp. zn. 5Co/286/2014, na č. l. 19 je rozsudok KS KE sp. zn. 1Co/335/2014, na č. l. 22 je rozsudok KS PO sp. zn. 21Co/10/2015, na č. l. 34 sa nachádza vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. l. 92 sa nachádza vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, na č. l. 96 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 11C/435/2015 zo dňa 16.3.2016, na č. l. 100 sa nachádza odpoveď na žiadosť spotrebiteľa zo strany MS SR vo vzťahu k spoločnosti Provident Financial o podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na č. l. 109 sa nachádza vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobu a napokon na č. l. 118 sa nachádza už spomenuté oznámenie o vstupe do osobitného subjektu do konania spolu s prílohami. Napokon súd oboznámil aj súhlas dotknutej osoby, t.j. žalobkyne so spracovaním osobných údajov zo strany Združenia Brániť sa oplatí - BSO ako osobitného subjektu a rozsudok KS PO sp. zn. 19Co/142/2016 ako aj rozsudok KS PO sp.zn. 21Co/72/2014, ktoré boli krátkou cestou doručené súdu, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

8. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli :

- dňa 21.4.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 360 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 604,80 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 185,40 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 604,80 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 244,80 eur (604,80 - 360).

- dňa 1.12.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 400 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 743,99 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 206 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 743,99 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 343,99 eur (743,99 - 400).

- dňa 12.3.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 300 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 557,99 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 557,99 eur, bezdôvodné obohatenie preto predstavuje sumu 257,99 eur (557,99 - 300).

- dňa 22.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 500 eur, pričom celkovú čiastku, ktorú mala zaplatiť predstavovala 930 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 257,50 eur. Nakoľko podľa karty splátok žalovanému skutočne uhradila sumu 419,50 eur, do istiny chýba doplatiť suma 80,50 eur (500 - 419,50).

9. Žalobkyni boli teda bezo sporu reálne poskytnuté úvery vo výške 360 eur, 400 eur, 300 eur a 500 eur, čo je spolu 1.560 eur, pričom žalovanému bola žalobkyňou doposiaľ žalovanému uhradená celkovo suma 2.326,28 eur.

10. Na pojednávaní konanom 22.6.2017 právny zástupca žalobkyňa uviedla, že trvá na podanej žalobe, pričom predmetnú spotrebiteľskú zmluvu považujeme za bezúčelnú a bez poplatkov.

11. Na tomto pojednávaní sa vyjadril aj predseda a štatutárny zástupca Združenia Brániť sa oplatí - BSO, ktorý uviedol, že žalobkyňa dozvedela o nepriateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v mesiaci október 2016 teda subjektívna premlčacia lehota ešte neubehla. Čo sa týka 3-ročnej premlčacej

lehoty poukázal na rozsudok 21Co/72/2014 KS PO, ktoré doložil krátkou cestou súdu ako aj proti strane, že platí 10-ročná premlčacia doba, pretože žalovaný niekoľko rokov neprijateľné zmluvné podmienky používa v svojich zmluvách aj keď sa tento rozsudok týka spoločnosti ProfiCredit takto sa týka aj spoločnosti Provident, t.j. žalovaného v tomto konaní. Čo sa týka rôznych doplnkových služieb a poplatkov ide len o rozloženie zisku do týchto poplatkov a služieb čím dochádza k skresleniu RPMN čo samo o sebe svedčí o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, krátkou cestou doručil súdu ako aj proti strane rozsudok KS PO 19Co/142/2016 kde je uvedené, že ak chýba konečná splatnosť tak dokonca celá úverová zmluva je neplatná, poukázal aj na vyjadrenie MS SR, že v zmluve chýbajú náležitosti v zmysle spotrebiteľského práva. Pre spotrebiteľa je potrebné v zmluve uviesť najmä istinu, výšku splátky ale taktiež aj dátum konečnej splatnosti, ak to tam nie je zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť

12. Právna zástupkyňa žalovaného na vyššie uvedenom pojednávaní dôvodila, že nesúhlasí s vyjadrením žalobkyne, namietla premlčanie a uplynutie objektívnej premlčacej lehoty 3-ročnej týkajúcej sa zmlúv z 25.4.2011 a 1.12.2012 ako aj uplynutie subjektívnej premlčacej lehoty týkajúcej sa zmluvy z 12.3.2012, bezdôvodného obohatenie si žalobkyňa nárokuje aj zo zmluvy o doplnkovej službe, pričom nerozporuje tieto zmluvy o doplnkovej službe. Čo sa týka absencie náležitosti termín konečnej splatnosti a výška, počet, termíny poplatkov žalovaná poukázala na to, že aj z rozsudku Home Credit Slovakia s.r.o. c/a F., na ktorý poukazuje samotná žalobkyňa tak túto si sama žalobkyňa odporuje, nakoľko v žalobe uvádza na str. 2, že je potrebné určiť termín konečnej splatnosti dátumovo, pričom pri vyjadrení z 3.2.2017 na č. I. 93 bod 2. už uvádza, že nie je potrebné určiť tento termín dátumovo a na č. I. 94 bod 3. uvádza, že z rozsudku Home Credit Slovakia s.r.o. c/a F. vyplýva to, že právny poriadok nikdy neukladal, ani neukladá povinnosť vo forme amortizačnej tabuľky rozpisovať rozpis splátky koľko z nej pripadá na istinu, poplatky, úroky, provízie, dane a pod., pričom samotná žalobkyňa uviedla, že nie je povinnosťou rozpisovať jednotlivé splátky, amortizačná tabuľka nie je povinnou náležitosťou zmluvy. Podľa právneho názoru právnej zástupkyne žalovaného zmluvy mali všetky potrebné náležitosti. Poukázala na neprávoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu 11Csp/137/2016 k subjektívnej premlčacej lehote a príkladmo uviedla aj rozsudok NS ČR 26Cdo/785/2011 z 24.4.2012 ako aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 11Cdo/67/2011, kde poukázala na to, že podľa § 102 ods. 1 Občianskeho zákonníka nejde o znalosť právnej kvalifikácie ale o moment kedy sa mohol subjekt dozvedieť o tom, že sa napr. v tomto konaní v zmluve nachádzajú nejaké neprijateľné zmluvné podmienky alebo iné okolnosti, v opačnom prípade by ustanovenie § 107 ods. 1 bolo zbytočné, keďže každý by si prispôbil tak, aby nárok premlčaný nebol. Čo sa týka rozsudku, na ktorý poukázal zástupca osobitného subjektu KS PO 19Co/142/2016 povedala, že sa jedná o odlišné nebankové subjekty teda ProfiCredit a nemá vedomosť o tom, žeby sa chcel bezdôvodne obohacovať žalovaný. Dôkazné bremeno úmyslu je na strane žalobkyne a to vo vzťahu k 10-ročnej premlčacej lehote, úmysel žalovaného však nebol preukázaný, preto navrhla žalobu zamietnuť

13. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie nasledovne právne posúdil:

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

18. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok (v danom prípade 7. deň šesťdesiateho (resp. 30) týždňa po uzavretí zmluvy). Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanú mnohých (ako v danom prípade 60, resp. 30 týždňov) nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je komplikovanejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

28. Možno dať žalovanému za pravdu, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. maximálnu harmonizáciu, ktorá znamená, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice (čl. 22 ods. 1). Súd však nezistil, že by záver o chýbajúcej náležitosti zmluvy vyslovený v tomto rozsudku bol v rozpore s danou smernicou. Podľa čl. 10 ods. 2

písm. c/ smernice totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere má uvádzať aj dĺžku trvania zmluvy o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 f/ zákona 129/2010 Z. z. a výklad súdu k týmto ustanoveniam nie sú v rozpore s vyššie citovanou smernicou.

29. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutých úverov t. j. vo výške 360 eur, 400 eur, 300 eur a 500 eur, čo je spolu 1.560 eur, pričom žalovanému bola žalobkyňou doposiaľ žalovanému uhradená celkovo suma 2.326,28 eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie celkovo vo výške 766,28 Eur. V danom prípade teda bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu.

30. Následne sa súd musel zaoberať aj námietkou premlčania.

31. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

32. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu SR 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

34. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobca v žalobe uviedol, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v septembri minulého roka, pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za dôvodnú. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu tak súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery (vrátane úverov spotrebiteľských) vo veľkom rozsahu má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatváraných žalovaným (vrátane predmetnej zmluvy o úvere) sú formulované žalovaným ako dodávateľom, a preto žalovaný zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú.

35. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, čo preukázala prehlásením Združenia Brániť sa oplatí - BSO, resp. vyjadrením jeho štatutárneho zástupcu na pojednávaní, až v októbri 2016, a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v októbri 2018. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t.j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané v decembri 2011 (prvá v poradí zmluva, resp. v apríli 2014 (posledná zmluva), desaťročná premlčacia lehota uplynie až v r. 2021, resp. 2024. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

36. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobkyňa nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

37. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalovaný sa podľa názoru súdu prvej inštancie dostal do omeškania po doručení žaloby žalovanému, t. j. 27.12.2016, preto od nasledujúceho dňa, t. j. od 28.12.2016 súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy a v prevyšujúcej časti žalobu vo vzťahu k požadovanému úroku z omeškania zamietol, nakoľko žalobkyňa nezdôvodnila dobu začatia plynutia omeškania žalovaného.

41. O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanému plne úspešná, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli a ani ich v samotnej žalobe nežiadala priznať, preto ich náhradu jej súd nepriznal, na druhej strane žalovaný úspešný nebol, preto nemá na náhradu trov konania právo. Osobitný subjekt má rovnako podľa zásady pomeru úspechu a neúspechu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.